दग्धं वेणुवनं परस्परमहासंघर्षजेनाग्निना
तन्मूलोद्धृतिरम्भसा क्षणधृतोद्रेकेण संपादिता ।
वात्यावेगविपाटितं विटपिनं प्राप्तं कुतश्चिद्दृढां वृद्धिं
नेतुमहो महाद्रिकुहरे धात्रा न किं सूत्रितं ॥ ४७७ ॥
भृत्यप्रेरणया वंशं पार्थजः स्वं न चेद्दहेत् ।
तत्पुत्रोत्पाटनं कुर्यान्नचेत् कमलवर्धनः ॥ ४७८ ॥
अनुच्चकुलजातस्य दरिद्रस्याटतः क्षितिं ।
तद्यशस्करदेवस्य राज्यप्राप्तिः कथं भवेत् ॥ ४७९ ॥
पद्भ्यां व्रजन् निरनुगो ददृशे जनेन
यस्तत्क्षणं निखिललोकसमानकीर्तिः ।
साम्राज्यरम्यममुमीक्षितुमास्त
नारीदृङ्गीरजस्तवकितो नरनाथमार्गः ॥ ४८० ॥
नृपतिवसतिं प्रत्यागच्छन् यशस्करभूपतिः
पुरमृगदृशामाशीर्मध्ये वचोऽपि विवक्षितं ।
स्तिमितवलितापाङ्गं शृण्वन् निमीलदहंकृतिः
कृतपरिकरस्तज्ज्ञैर्ज्ञे प्रजापरिपालने ॥ ४८१ ॥
प्रतिमितरविदीपोद्भासिशुभ्रातपत्र-
प्रचयरजतपात्रासूत्रितारात्रिकाश्रीः ।
अथ मुखरितमाशीर्मङ्गलैरङ्गनानाम्